

GAZETĂ TRANSILVANIEI.

Redactiunea si Administratiunea:
Brasovu, piati'a mare Nr. 22. — „Gazetă“ ese:

Joi'si Duminică.

Pretul abonamentului:
pe unu anu 10 fl., pe siese luni 5 fl., pe trei luni
3 fl. v. a. — Tieri esterne 12 fl. pe unu anu séu
28 franci.

Se prenumera:
la postele c. si r. si pe la dd. corespondenti.

Anunțurile:
una serie garmondu 6 cr. si timbru de 30 cr.
v. a. pentru fiacare publicare. — Scrisori ne-
francate nu se primește. — Manuscrise nu se
retransmit.

Anulul **XLI**

Nr. 19.

Joi, 9|21 Martiu

1878.

Press'a europeana si Romani'a.

Brasovu, 20 Martiu 1878.

Caus'a Romaniei totu mai multu se discuta in tōta press'a europeana, numerulu amicilor acestei tieri, care inainte c'unu anu era micu, este acumă fōrte considerabilu si cresce din dī ce merge. Press'a din Anglia si Frangi'a, din Germania si Itali'a, si de unu timpu incōce si cea din Austro-Ungaria n'are decatū numai cuvinte de lauda pentru vitej'i armatei romane si pentru atitudinea energiosa a parlamentului si a guvernului romanu in cestiunea Basarabiei. Opiniunea publica a Europei civilisate 'si-a datu deja veridictulu seu in cestiunea acēst'a si cu bucuria constatamu, ca elu este catu se pōte de favorabilu pentru Romani'a. Este, potemu dice, o parere mai unanima a pressei europene, ca Romani'a, dupa atatea jertfe, dupa ajutoriulu insemnatu ce l'a datu Russiei in resbelul cu turcii, a meritatu a fi tractata mai omenosu, mai cu crutiare de catra marea potere, care candu se află in periculu nu s'a sfatu a cere cooperarea armatei romane.

Astadi este in generalu recunoscutu, ca foră ajutoriulu romanilor la Plevn'a russii cu greu si-ar' fi potutu tienē positiunile in Bulgari'a. Cu catu se recunosc in se mai multu insemnatatea ce a avut'o cooperatiunea armatei romane pentru reusita resbelului, cu atatu mai condemnabila trebuie se appara in ochii lumiei civilisate portarea Russiei, care scie se multiamesca asia de reu fostorii ei aliați.

Interessulu generalu ce se manifesta astadi in tōta Europa pentru sōrtea poporului romanu dela Dunare este de-o insemnatate mare pentru viitorul lui si unu viu documentu, ca nu mai pune la indoieala nimeni vitalitatea lui. Déca in se Romani'a nu ar' fi participatu la resbelu, déca pałosiulu stramosiescu nu ar' fi lucit u cu atat'a splendore pe campulu de bataie din Bulgari'a, in-timpinat'ar' fi romanii totu acele sympathii, totu aelasiu interessa din partea Europei?

Niciodata nu s'ar' fi potutu bucurá Romani'a de sympathiile, de spriginulu moralu alu lumei civilisate intr'unu asemenea gradu, déca armat'a romana nu 'si-ar' fi implinitu atatu de bine dator'a pe campulu de lupta. „Omului vitēzu toti ómenii i sunt amici“ a disu unu principe romanu catra fiului seu si acēst'a se adeveresc astadi pe deplinu in privint'a Romaniei.

Multiamita portarei intielepte si vitejesci a poporului romanu dela Dunare caus'a Romaniei este si va deveni din ce in ce mai multu o causa europeana, o causa a libertatii si a progressului in Orientu. Nu trebuie se ne insielamu. Reluarea faptica a Basarabiei de catra Russi'a fia in schimb, fia cu forti'a, fia sub ori-ce cuventu, ar' involve calcarea in peciōre a principiului de libertate si de dreptate, amenintarea esistintei nationale a poporului romanu. Anecsarea Basarabiei ar' fi, cumu dice memorulu ce l'a adressat guvernului romanu catra cabinetele poterilor garante — unu periculu constantu de noue incurcaturi in Orientu.

Déca Europa nu voiesce se sufere, ca Russi'a sa cutropesca cu timpulu intregu Orientulu, déca voiesce se asigure libertatea gurilor Dunarii si se creeze o pace durabila atunci trebuie se se impotrivesca la cererea nedrépta a Russiei si se favorizeze consolidarea Romaniei, care in resbelulu acest'a doveditu, ca merita increderea marilor poteri.

In ajunulu tienerei congressului este dér' unu presemnu fōrte bunu pentru caus'a Romaniei, ca press'a europeana si cu deosebire cea germana se occupa de ea cu cea mai mare atentiu. Candu diuinarele mari germane vinu si constata imens'a insemnatate ce-o are reinviuarea spiritului militariu, care amortise de seculi, pentru desvoltarea viitora a Romaniei, candu vorbescu de influinti'a trebue se-o exercite unu principe din cas'a

Hohenzoliern in favorulu tierii, candu constata in fine, ca unu Hohenzollern nu pentru aceea sa' liberatu de sub tutoratulu Turciei, că se devina vasallulu Russiei, este sperantia fundata, ca vocea Romaniei nu va remane neaudita in congressulu viitoriu.

Provisoriulu.

Budapest'a, 16. Martiu a. c.

In siedinti'a de astadi a presentatu ministrul presiedinte Tisza camerei doue proiecte de lege fōrte scurte, dér' de o insemnatate cu atatu mai grava. Unul consta numai din 5 paragrafi mici si este intitulat: „Proiectu de lege, prin care se prelungesce provisoricu validitatea Art. de lege XV si XVI din 1867, a Art. de lege II din 1869 apoi a contractului postalu inchiatu cu Lloydulu austro-ungurescu la 18 Nov. 1871, si prin care se sustiene provisoricu starea faptica facia de banc'a nationala austriaca“; alu doilea numera numai trei paragrafi si se intitulă: „Proiectu de lege prin care se prelungesce validitatea Art. de Lege XXX: 1877 referitor la veniturile si cheltuielile statului pentru esercitiulu primului cuartalu alu anului 1878, pana la 31 Maiu 1878.“

Provisoriulu impacarei dualistice se prelungesce prin aceste legi inca pe doue luni. Guvernele din Vien'a si Budapest'a potu érasi se resufle linisit, ca-ci li se mai da timpu doue luni spre a se intielege si impacă definitiv. Doue luni intregi amanare! Ce scurtu acestu spatiu de timpu in viēt'a unui statu, in viēt'a guvernelor in se doue luni facu fōrte multu, facu a cincea parte dintr'unu anu si unu anu e de multe ori o vecia pentr'unu ministeriu parlamentariu mai cu séma, candu opositiunea i numera dilele pe degete. Cu voce demissa a depusu dlu Tisza acele proiecte de lege pe biroulu camerei si s'a rogatu se fia considerate de urgente. Cerendu prelungirea provisoriului inca pe doue luni, elu a marturisit, ca intre regimile dualistice inca nu s'a potutu stabili o intielegere asupra noului pactu, ca realizarea definitiva a acestui'a intimpta din dī in dī greutati mai mari, c'unu cuventu, ca ministeriulu ungurescu n'a reesitu inca cu pretensiunile sale facia de austriaci. Ce arma ascutita a datu Tisza in man'a opositiunei cu acēst'a marturisire indirecta. Ce grave acusatiuni nu potea se indrepte din nou contra siefului cabinetului ungurescu. Tisza era si preparatu se véda ridicandu-se pe vreunulu din ceat'a neimblantiloru kossuthiani si combatendulu cu foculu propriu acestoru eroi parlamentari. Dupa ce a finit vorbirea s'a scurta se uită cu ingrigire in giurulu seu că se véda, din care parte va se se descarce furtun'a asuprai. Dé'r nimeni nu s'a miscatu. O tacere profunda domniea in bancile opositiunei. Unu singuru cuventu nu s'a auditu venindu din partea aceea si partisaniii guvernului taceau asemenea. Misterios'a tacere fu intrerupta numai de catra presiedintele Ghyczy, care enuntă, ca cas'a primesce urgenti'a si decide a se predā proiectele de lege presentate comisiunei finanziarie spre esaminare.

Atitudinea linistita si rece a opositiunei, rezerv'a ce a pastrat'o camer'a intréga in cestiunea prelungirei provisoriului a surprinsu pe guvern si a speriatu mai tare pe adeveratii amici ai lui Tisza, decatul déca s'ar fi ridicatu contra-i cea mai apriga opositiune. Nici unu respunsu inca este unu respunsu, si guvernamentalii vedu in tacerea parlamentului presemnulu unei furtune mari viitorie. Ce este in se opositiunea celoru din steng'a pe lenga pedecile colosalce ce se contrapunu in Austri'a realisare definitive a pactului dualisticu? Austriacii 'si-au pus odata in capu se nu mai faca ungurilor nici o concessiune noua. La 1867, dicu ei, amu concessu ungurilor cu multu prea multu, ce le anu datu atunci, le damu si acuma, dér' se nu ne cera noue concessiuni, ca-ci atunci mai bine

voimu se ne desfacem cu totulu de ei, se introducem uniunea personala.

Acēst'a parere domnesce in Austri'a, unde se afla fōrte puçini amici adeverati ai dualismului. Numai consideratiuni inalte politice si interesse de partitul au adus pe nemtii austriaci acolo, că se se impace c'unu sistem, care nu se potriviea nici-decumu cu natur'a loru centralistica si astadi ér' numai consideratiuni de aceste ii indémna se accepte reinoarea stipulatiunilor dela 1867. Nemtilor le place a spune la tōte ocasiunile, ca in catu privesc dualismulu, ei totu ce au facutu si mai facu, facu numai de sil'a impregiurarilor. Aceste in se se modifica si se schimba cu timpulu si este intrebare, déca sil'a, ce le-o impune austriacilor situatiunea politice interne si esterne de astadi, e de natura a'i face se cedeze din nou pressiunile guvernului ungaru? Cu tōte ca mai cu séma situatiunea esterna a monarchiei este in momentele de facia destulu de critica, nu s'ar' poté respunde afirmativ la intrebarea acēst'a. Adeverat, ca atatu in Austri'a catu si in Ungari'a s'a recunoscutu necessitatea reinoirei pactului, spre a evită óri-ce incurcaturi in lariatru, cari nu numai ar' contribui la slabirea si mai mare a prestigiului de care tocmai acumă monachi'a are mai mare trebuinta, ci ar' poté-o pericolită chiaru in esistenti'a ei. Bine dér', se se inchiaie unu nou pactu, in se cumu? Despre acēst'a inca nici astadi nu sunt in clau guvernele contractante. Ele ar' voi si nu ar' voi, intielegerea inaintéza incetu séu nu inaintéza de locu. Se vede din tōta actiunea de impacare, ca ambele parti se supunu cu mare greu necesitatii de a stabili unu nou contractu, care nu multiamesce nici pe un'a din ele. Este numai sil'a impregiurarilor, care face pe dlu Tisza se se urce mai la fiacare a dou'a dī in tenu si se plece la Vien'a spre a se intielege cu d. de Auersperg si spre a-si luá instructiunile dela contele Andrásy. Sub asemeni impregiurari e naturalu, ca maghiarii de o parte si nemtii de alta credu, ca au facutu o mare jertfa deja prin aceea, ca s'a supusu necesitatii de a tratá unii cu altii. Noi amu poté se ceremu cu multu mai multu, dicu unguri, dér' ne moderamu pretensiunile din cauza, ca impregiurare ne silescu. — Noi nu v'amu mai dā nici ceea ce v'amu datu la 1867, déca n'am fi siliti, respundu austriacii.

De ce se mai repetim in se ceea ce sciu toti? Pentru momentu numai aceea ne poté interessa se scimu, pe care parte e mai mare sil'a, cine din duoi, unguri séu nemtii sunt mai multu avisati la realizarea definitiva a impacarei dualistice? Responsulu nu poté fi greu, evenimentele timpului din urma ne arata destulu de claru, catu de multu s'a schimbăt lucrurile in defavorulu influintei politice a maghiarilor. „Déca situatiunea este amenintiatória, apoi ea ve amenintia pe voi maghiarii mai antaiu si in gradu multu mai insemnatu, este dér' unu interessa mai mare pentru voi a reinoi legaturile cu noi, decatul pentru noi a le sustiené.“ Astfeliu vorbescu acumă austriacii cu dlu Tisza, candu acesta le vine cu noue pretensiuni.

Ungurii nu mai potu dér' speria pe nemti cu situatiunea esterioara. Din contra nemtii voiescu se se folosesc acumă de acestu mediulocu de presiune, spre a reduce pretensiunile unguresci la nivelulu dela 1867. Ba ei tindu inca si mai departe. S'a formatu deja unu partitul mare, care pare ca si-a pus de scopu se impedece realizarea definitiva a impacarei, favorisandu ide'a unei prelungiri si organisari a provisoriului esistentu, pentr'unu timpu mai indelungat. Ómenii provisoriului, că se-i numim Asia, isi gandesc pōte, ca déca se va mai amaná astfelui vreunul anu doui pactulu dualisticu elu séu nu se va mai realizá de locu, séu va esi cu totulu altfelii de cumu 'lu voiescu maghiarii acumă. —

Apoi si guvernulu austriacu traganescce cestiunea acést'a ardentă prea peste mesura. Abia s'a stabilit o intielegere despre unu punctu si se nascu earasi noue greutati in privint'a altui'a. Acuma este earasi cestiunea bancei, care le face dorere de capu, manea va veni alta la rondu si asia mai departe.

N'au dreptu prin urmare guvernamentalii a se ingrigi nu numai de sòrtea ministeriului Tisza, dér' si de caus'a ce-o reprezinta? Fatalitatea a voită, că negotiarile pentru impacarea se amene pana intr'o perioada, candu se petrecu cele mai grave intemplieri in afara, cari punu in miscare tota Europ'a. Se credea, ca cu respectu la acést'a si unii si altii se voru grabi a realizá impacarea din laintru pentru că monarchia se potea pasi cu atatu mai forte si energiosu pentru aperarea interesselor sale in Orientu. Dincontra inse, cu catu se incurcau trebile in afara mai multu, cu atatu mai reu era si mersulu negotiarilor pentru impacarea astfelui, incatul se pote dice, ca evenemintele esterioare au facutu se se veda numai inca in lumina si mai mare neajunsele situatiunei interioare a monarhiei. Nimenea nu se poate mira dér', ca aceia dintre maghiari, cari vedu si cunoscu acést'a, sunt catu se pote de intristati si ingriigliati. Unulu a esprimatu parerea, ca numai aceste greutati si pedeci ce li se contrapunu mereu, numai convictiunea, ca nu mai merge cumu viescu ei, ii face pe maghiari a dori atatu de multi resbelului, dela care fatalismulu loru astépta singur'a mantuire. Parerea acést'a, trebuie se-o marturisim, contine multu adeveru.

La greutatile ivite pana acumă, cari nelinistesu si intristéza in gradu supremu pe maghiari, le pune corón'a nemultamirea, ce domnesce chiaru intre ei, in sinulu poporului loru cu pactulu, cu politic'a interioara si esterioara, cu tóte in fine. Opositiunea cresce in tiéra pe dì ce merge, partidele estreme castiga totu mai multu terenu la poporu, Kossuthianii jóca unu rolul insemnatu in camera si afara din camera. Cu pactulu nu e multiamita opositiunea parlamentaria, pentru-ca viesce total'a emancipare de Austri'a, nu e multiamita poporulu maghiaru, pentru-ca nu astépta nici unu bine dela elu. Dér' déca nu s'ar' realizá pactulu? Atunci, 'si dicu guvernamentalii, ar' fi si mai reu, ca-ci amu poté perde totu si ceea-ce avemu. „E reu cu reu, dér' e mai reu fora de reu.“

Tacerea cu care a primitu camer'a ungara proiectele de lege relative la prelungirea provizoriului este dér' fórtă semnificativa pentru starea lucrurilor la noi. Ea pote se insemne resignatiune, supunere la sòrtea neinlaturabila, dér' pote se fia si numai o mania ascunsa in peptu, unu semnu alu unei furtune viitorie. Destulu ca guvernamentalii sunt deodata fórtă irritati asupra guvernului, ca nu mai pote face finitu odata cestiunei, ci traganescce impacarea de pe o luna pe alta. Candu nu se face opositiune in camera trebuie se strige totu ómenii guvernului contra guvernului. Candu opositiunea nu dice nimicu, perdu patientia partizanii guvernului. Dér' de astadata si au incatcau de a perde patientia. La 31 Decembre 1877, strigau ei mai asta tómna, impacarea trebuie se fia perfecta, unu provisoriu este impossibilu, nerealabilu. Cu tóte aceste la 1 Ianuariu impacarea nu a fostu perfecta si a trebuitu se intre in domnia provisoriulu. Atunci strigau totu acei'a: acestu provisoriu de trei luni (pana la 31 Martiu) este primulu si celu din urma, pana la 1 Apriliu pactulu trebuie se fia neaperatu inchiajatu. Va veni si 1-a Apriliu si va afia provisoriulu prelungit u inca pe doue luni. Cumu va fi situatiunea la 31 Maiu 1878, fi va atunci impacarea perfecta? Acést'a nu ne-o pote spune acumă nici dlu Tisza, cu tóte ca s'a intorsu de curundu din Vien'a. Dér' pana la 31 Maiu trebuie se fia inchiajatu definitivu pactulu, ca-ci cu 30 Iuniu se finesce mandatulu camerei presente, esclama din nou foile ministeriale. Va veni si 31 Maiu si care va trai va vedé ce ne va aduce.

Memoriulu romanu.

Foile vienesi se occupa de unu timpu incóce cu totadinsulu de Romani'a si de cestiunea Basarabiei. „Die Presse“, organu oficiosu publica in primulu seu articulu de Vineri unu estrasu dintr'unu memoriu alu guvernului romanu asupra cestiunei basarabice, care s'a tramsu la toti agentii romani din strainatate. Mersulu ideiloru memorandului mentionatu este dupa „Presse“ urmatorulu:

„Rectificatiunea frontierei Basarabiei stipulata in tractatulu de Parisu dela 1856 si inapo-

iarea la Moldov'a a unui tienutu, care facea parte din vechiulu teritoriu alu Moldovei, aveau unu scopu duplu: 1. Asigurarea liberei navigatiuni pe unu riu, care e ven'a principală a comerciului Europei centrale, prin aceea, ca se incredintia gurile Dunarii unei tieri de insemnatate secundaria, care nu incetá a fi dependenta de resolutiunile poterilor garante. 2. Prin restituirea unui teritoriu ce a fostu din vechime alu loru, principalele dunarene aveau se fia puse in stare, de a'si implini acea missiune teritoriala si nationalu-economica ce le incumba in favorulu Europei. Prosprearea continua a principatelor dela anulu 1856 incóce este o dovada, ca stipulatiunile de atunci ale poterilor semnatòrie au adusu mari folose.“

Memoriulu trece apoi la analis'a istorica si faptica a cestiunei si accentueaza mai antaiu, ca desvoltarea tuturor statelor dunarene a fostu totdeauna dependenta de marimea teritoriului celu posdeau. Prin tratatele dela 1812 si 1829 Russi'a a luat in possesiune pentru prim'a ora gurile Prutului si ale Dunarei, dér' navigatiunea abia dela 1856 a inceputu a'si luá aventulu, cu tóte ca in tratatele amintite Russi'a a fostu asiguratu neutralitatea Dunarei. Memoriulu arata apoi, ca print' o micsiorare a possesiunei dunarene romane, nu ar' perde numai Romani'a, ci intreag'a Europa si descrie situatiunea trista, in care se aflau principatele romane atunci, candu nu aveau nici o participa din Basarabi'a, si candu nici tienutulu Brailei, alu Giurgiului si alu Turnu-Margurelei nu era alu loru. Nu decide atatu possesiunea faptica a unei linie riverane catu mai cu séma possesiunea teritoriului dela marginea riului.

Din punctele aceste de vedere combate memoria parerea, că si candu Romani'a ar' ramane prin anecsiunea Dobrogei, că si pana aici, in possesiunea intregei linie dunarene si a Deltei. Nu trebuie a se trece cu vederea, ca cei doui tieri din Dunareni dela Calarasi la Brail'a sunt mai de totu nepracticabili pentru ca sunt baltosi, comunicatiunea cu Dobrogi'a si cu marea negra ar' fi prin urmare fórtă ingreuiata; Retrocessiunea Basarabiei ar' insemnat dér' nu numai perderea comerciului pe tieriul stengu dela Calarasi pana la gurile Dunarei, ci possesiunea Dobrogiei ar' deveni pentru Romani'a numai o calamitate, o povara, si pote unu isvoru alu unor pericole constante. Cu aceste cuvinte memoriulu face alusione la viitora evenititate, candu principatulu Bulgariei ar' poté se vena odata la ide'a, ca Dobrogi'a a fostu pamant bulgarescu. Din tóte aceste consideratiuni memoria face urmatóra conclusiune:

„Perderea Basarabiei dupa jertfele de avere si de sange, cari indreptatieau a asteptá o compensatiune mai démnă pentru Romani'a, ar' produce facia cu aceea, ca s'a proclamatu independenț'a, in tota tiéra o irritatiune, care ar' deveni pote fatala. Europ'a care doresce atatu de multu a ajunge la o pace durabila prin indestularea dreptelor dorintie ale tuturor, se veda se delature si acestu pericolu alu unor noue incurcaturi in orientu. Este dorint'a cea mai ferbinte a guvernului romanu, a ocupá si a conservá postulu de onore, ce i s'a datu prin possesiunea la gurile unui fluviu poternicu, care forméza arteria principală a comerciului Europei centrale. Este dér' o datoria imperiósă a cabinetului romanu, a declará poterilor semnatòrie, ca adeverat'a independența a Romaniei, castigata cu mari jertfe, se pote conservá numai prin possesiunea nestirbata a Basarabiei si a Deltei dunarene. Numai in modulu acest'a s'ar' poté asteptá, că Romani'a se 'si implinește cu succesu missiunea, ce ia incredintat'o la 1856 liberalitatea depeate vedetória a Europei in favorulu liberei navigatiuni dunarene.“

Revista diuaristica.

„Die Presse“ din Vien'a, vorbindu despre memoriulu guvernului romanu in cestiunea Basarabiei si constatandu, ca acést'a cestiune importanta, de care se interesséza viu si Anglia, va trebui negresit u se fia tractata inaintea congresului, dice, ca marile poteri ar' fi aplecate a admite si unu representantu alu Romaniei la congresu, dér' este greu a luá o resolutiune in privint'a acést'a, ca-ci déca va fi reprezentata Romani'a, nu se pote usioru refusá dreptulu acest'a nici Serbiei si Muntenegrului.

„Neues Wiener Tagblatt“ dice in unu articulu intitulatu: „Lasati pruncii se vena la mine“ intre altele:

„Parol'a la congressu va fi: „Déca tu aperi pe chrestini tei, eu voi aperá pe chrestini mei.“ In Orientu se

afia acuma chrestini protegeati de russi si chrestini protegati de Europa, tocmai asia, precum se aflau odinioară intr'unu micu principatu germanu impartit u trei doue linii: una protestantica, alta catolica, ovrei protegeati de protestanti si de catolici. Russi'a a dusu crucea contra turcilor, a intrebuintat idea chrestina de pretecstu, spre a se mantuitorulu slaviloru. Congressulu dice: „Lasati pruncii se vina la mine“, elu estinde protectiunea s'a si preste asupra chrestini, cari nu au norocirea a fi bulgari.... Resbelul modern se potea in numele principiului national. Russi'a inse cunosc in Orientu numai naționalitatea slava, poterile insse, cari combatu Russi'a, au in vedere cestiunea nationalitatilor in totu cuprinsulu ei. Grecii sunt, pe catu se scie din istoria, cei mai vecchi locuitori ai Orientului. Si romani sunt acasa in Orientu. Cestiunea orientala nu e o cestiune eschisiva slava.... Russi'a lucra in interesul slavismului, Anglia si Austria se silesca a crea unu contrapondut in contra slavismului.... Grecia a cerutu se sa admisa la congressu si cererea ei e sustinuta de aceste poteri. Dér' si Romania se dice, ca a invocatu scutul poterilor, ca a protestat la cabinetu in contra pacii rus-turcesci. Russi'a a resplatit u ospitalitatea si alianta romana cu ingratitudine brutală. Romani'a a contribuitu in modu insemnatu (hat Wesentliches beigetragen) la succesele russesci, romaniilor este a se multiami pote, ca in momentul decisivu armat'a russescă a potutu se situa in positiunile din coloada Dunare si acuma intrebuintea Russi'a victorie salveaza spre a tratá pe romani in modulu celu mai desprezentat. Russi'a nu poate se sufera aducerea amintei de servitiele ce il a facutu Romani'a; si doresce de a nimici Romani'a cu totul. Escusele egoismului potu se duca chiaru la nebunia. Russi'a appare ca invingatoria la congressu, dér' cu-o védia morală stirbita. Romani nu sunt slavi si de aceea nu e loc pentru ei in noulu Orientu.“

„Kölnische Zeitung“ publica o convorbire interesanta, ce a avut o corespondentulu seu cunoscutele diplomatu russu la Adrianopolu, din care reproducem pasagiul ultimu. Venindu vorba de Constantinopolu, disse diplomatulu russu:

„Asi minti, déca n'asi marturisi, ca cucerirea Constantinopolei ar' fi realizarea unui idealu placutu alu russesci. Dér' acést'a pentru noi e numai unu visu, la care nu gandim numai la serbatori, dér' nu si in dile de lucru. Inse cu deosebire in resbelul actualu cucerirea Constantinopolei a fostu dela inceputu lasata la o parte. Ai vedutu, ca ne-amu oprit u inaintea Constantinopolei, cu tóte ca nu trebuie a decatu se intindem numai man'a si ne cades in braje ca unu meru coptu de pe pomu. Ca-ci cine ne ar' impiedecatu? Numai Anglia. Dér' noi ne afiamu in departare numai de 8 ore si pana ce la Downing Street devenea proiectul hotarire, eram dejá la Bosforu.“

„Austria“, disse atunci corespondentulu.

„Nici odata! D'a uiti alianta celor trei imperiale. In acést'a se facura stipulatiuni pentru tóte casurile posibile. Austria n'a fostu niciodata contr'a operatiunilor nostru, pentru-ca dela inceputu n'a avutu nici o cauza pentru asia ceva. Ce vei fi auditu in Constantinopolu despre acést', este falsu. Se ne inchipuimus totusi, ca austriaci ar' fi avutu pofta a ne face dificultati, apoi positiunea nostra era cu multu mai favorabila, decatu ca ei se pote cugetă la oare succesu. Se nu se uite, ca romani s'a lupat u vitejescce, si ca astazi in numai sunt națiunile de sprijinita din resbelul de Crimeea. Austria, intrandu in Romani'a, nu ar' fi scapat asi si usioru ca in Augustu 1854. Noi insine am fostu uimiti de artilleria romana, ale carei desarcaturi insuflau mare respectu turcilor, cumu si de cavaleria ei de excelenta. De serbi inca se pote dice mai asemenea. Austria n'a cugat nici candu la lucruri de acelea, fiindu convinsa, ca Russi'a se va opri acolo, unde trebuiā se se oprăscă, dupa cumu promisese.“

„Dér' Austro-Ungari'a n'a fostu libera se traga provinciele slave in partea s'a, se ie portulu dela Salonici, si in modulu acest'a se se scape de nisice vecini superatori!“

„Noi nu pretindem ceva mai bunu, observă diplomatulu. Dér', precum vedi, nu a voită. Probabilu, ca a sciatu, ca acestea sunt numai sfaramaturi, ce nu se pot assimili, probabilu de alta parte, ca s'a temutu a'si aruncă pondul principalu in elementulu slavu. Ca-ci, ce s'ar' alega atunci cu Austro-Ungari'a? Fi inse convinsu, ca noi si Austria nu diferim de locu asupr'a scopurilor resbelului.“

Despre situatiunea in Romani'a se scrie lui „Politische Correspondenz“ din Galati:

„La Dunarea de Josu se inmultiesc pe de cea merge semnele unei ocupatiuni russesci indelungate. In catu privesc Basarabi'a sunt chiaru semne ca russi voiesc se-o ie in possesiune. Tota Basarabi'a romanescă dela Reni pana la marea negra e inmultata de impiegati russesci militari si civili, care cercetează fruntarie, prepară locuințe pentru autoritati, cunosc cuvenit facu tóte pregatirile spre a

la momentulu datu tîr'a in possesiune cu-o
guvernare completa. Sub impregiurările de față
pot fi vorba de un plebiscitu, pentru ca rusii
nu grău s'ar' invoi la un plebiscitu, care nu
va face sub presiunea baionetelor lor, cu
ca generalul Ignatief a fostu amenintiatu pe
ministrul Bratianu cu plebiscitulu. D. Bratianu a
pe Ignatief se taca cu veileitatile sale de
plebiscitu, indată ce ia oferit, a estinđe plebiscitu
asupra intregei Basarabie si a nu 'lu margini
mai la Basarabi'a romanescă. Cu tôte ca Ba-
sarabi'a a fostu in multe privintie negligeata de
guvernul romanu si in deosebi pentru co-
municatiune nu s'a facut mai nimicu, totusiu este
mare intrebare, déca onoreea, de a fi sub russi,
avé unu farmecu mai mare pentru populatiunea
Basarabiei, decatu consciintia linistitoria, de a face
parte dintr'unu statu constitutionalu si liberalu că
Romania.

In Galati, Brail'a si giuru mai ca nu se mai
trupe russesci, cu atatu mai multe pregatiri
față inse, dela cari se potă conchide la o in-
lungata ocupatiune russescă. Impiegati sanitari
si administratiune si de intendentia si alte per-
sonaje uniformate se asedia pe aci.

Cei mai multi dintre acesti'a 'si-ai adus
familie din Russi'a cu sine si inchirieză
pentru siese luni ba multi si pentr'unu
intregu. In generalu nu mai prea vinu
trupe din Basarabi'a in Romania. Ba unele
regimente, cari sosira deja la Iasi si Romanu ar
apetatu ordinulu se se reintorcu. Cu atatu mai
multe trupe russesci se intorcu inse din Bulgaria
in Romania. Aceste inse nu trece numai, ci se
concentra in Romania, cu scopu că dupa ce s'au
formatu in divisiuni se plece mai departe in Russi'a.
Va trece inse multu timpu pana ce se va efectua
concentrarea acăstă, ca-ci inainte de trei luni nu
potu readună diferitele corperi de armata.
Comunicatiunea comerciala inca totu stagnăza. Dru-
muri de feru este mereu ocupatu cu transporturi
militari si navigatiunea pe Dunare e libera, dupa
cum s'a anuntiatu oficialmente, dăr' numai pe
niciu intrepenorilor. E naturalu, ca sub ase-
meni impregiurari comerciulu intimpina inca pedeci.
La Tulci'a unde Dunarea a fostu inchisă se lucra la
deturarea pedeciloru, dăr' forte incetu astfelii,
totu comerciulu de esportu s'a trasu la Odessa
si porturile Dunarei voru trebui se astepte inca
luni intregi pana 'si voru potă esporta marfurile.
Cu tôte aceste s'au inchiajatu contracte mari pentru
lifere de carbuni din Anglia si pentru esportu
de papusioiu din Romania.

Cartea verde a Romaniei.

Cap. III. — Independenția Romaniei. — Resbe-
jul cu Turci'a — Violarea crucii rosie de ar-
matele otomane.

(Urmare.)

13. Telegrama-circulara a dlui Cogalniceanu
catra toti agentii Romaniei in strainatate, invitandu
a cere de la puterile garante, că Turci'a se
nu trăea lini'a ei de aperare, care este Dunarea,
si se nu espue Romania la ororile resbelului.
Déca inse vocea nostra nu va fi ascultata, déca
téra nostra va fi navalita, déca orasiele si satele
noastre voru fi incendiate, déca bogatiile materiale,
produsulu lucrariloru noastre pacifice intr'unu timpu
de mai multu de doue-dieci de ani voru fi nimi-
cite, si acăstă fara că se fia din vin'a nostra si
pentru o neintelegerere, care nu ne privesce, intrég'a
responsabilitate va cadă asupr'a Europei, asupr'a
acestor puteri, care au afirmatu, că Romania va
ave dreptulu d'a se presintă inaintea loru că o
creditoră, că se reclame totu ce este datoritu sa-
cificiiloru moderatiunei si deferentiei ei la do-
rintele loru." Inainte de tôte, dice circular'a, de-
clarati, ca staruindu, că Bucurescii se nu fia ocu-
patu chiaru de Russi, si mai puçinu vomu permite,
ca acestu orasii se fia navalit u de Turci." (10
Aprilie.)

14. Telegrama a dlui Cogalniceanu catra ma-
rele-vizir, că se'l informeze de convocarea grabi-
nica a parlamentului romanu, care se va intruni
la 26 Aprilie si carui'a i se va comunică depesi'a
adresata M. S. Domnitorului, de ore-ce represen-
tantii natiunei au singuri dreptulu constitutional
da responde in acăsta privintia. (11 Aprilie.)

15. Telegrama a dlui Cogalniceanu catra agentii
romani in strainatate in aceeasi privintia. (11
Aprilie.)

16. Telegrama a d-lui Degré comunicandu ca
d. de Bülow crede, ca tratatulu din 1856 n'a ga-
rantat neutralitatea Romaniei in casu de resbelu.
(12 Aprilie.)

17. Telegrama-circulara a dlui Cogalniceniu
catra agentii romani, prin care 'i informează, ca ar-
mat'a rusescă a inceputu trecerea Prutului si ca
guvernul este otarit a pastră neutralitatea. Trupele
romane au primitu ordinulu d'a se retrage
in intru. Poporatiunile de pe tierul Dunarii
au fostu invitate a transporta familie si averea
loru in interioru. (11 Aprilie.)

18. Telegrama prefectului din Galati, cerendu
din partea agentului otomanu garantii pentru su-
pusii otomani. (12 Aprilie.)

19. Telegrama a dlui Cogalniceanu facandu
cunoscetu ca, Romania fiindu in pace cu Pórt'a,
supusii otomani si agentulu potu siede linistiti in
Galati si ministrul spera, ca si agentulu romanu
si cetatianii romani din Constantinopolu si din pro-
vinciele otomane se voru bucură d'aceeasi protec-
tiune. (12 Aprilie.)

20. Telegrama marelui-viziru catra M. S.
Domnitorulu informandu pe M. S. despre declararea
resbelului. „Pórt'a crede, ca va pute comptă, ca
in acăsta grava impregiurare guvernulu prin-
ciariu va luera conformu cu principale, cari
decurg u din legaturile ce unescu Principatele
Unite cu imperiul otomanu."

21. O telegrama a dlui Balacenu, care anunță,
ca guvernul otomanu a insarcinat pe ambasadorele
seu la Vien'a se spuna comitelui Andrásy, ca
trecerea Dunarei de catra ostirile turcescii
depinde numai de aprietiarea Serdarului Ekrem.
(13 Aprilie.)

22. O telegrama a dlui Balacenu, care anunță
intreruperea corespondintie telegrafice intre
Bucurescii si Constantinopolu. (14 Aprilie.)

23. O telegrama a dlui Balacenu, care anunță
ca guvernul austriacu a facut la Constantinopolu
reprezentari energice in contra ori-carei veleitati
de bombardare a oraselor romane. (16 Aprilie.)

24. O telegrama circulara a dlui Cogalniceanu
care aduce la cunoscintia agentiloru romani vo-
tarea conventiunei pentru trecerea armatelor russe.
(17 Aprilie.)

25. O scrisoare a gerantului agentiei de la
Constantinopolu privitor la greutatea ce esista in
modulu d'a corespunde si cerendu instructiuni.
(18 Aprilie.)

26. O telegrama circulara a dlui Cogalniceanu
desmintindu alegatiunea diarului „Les Debats",
care dicea, ca guvernul romanu n'a fostu sinceru
cu ocasiunea conventiuniloru cu Russi'a. Ministrul
arăta, ca tier'a s'a silitu a-si asură celu puçinu
guvernulu, otarele, drepturile si interesele sale si
numai atunci, candu s'a vediutu parasitu de tôte
puterile. (21 Aprilie.)

27. O telegrama a dlui Cogalniceanu desmin-
tiendu asertiunea diarelor, cari pretindu ca, dupa
conventiunile cu Russi'a caile ferate romane tre-
buesc inlocuite cu altele, cari se se potrivescă
cu ale Russiloru. (21 Aprilie.)

28. O telegrama circulara a dlui Cogalniceanu
privitor la bombardarea orasului deschis Reni.
(22 Aprilie.) [Va urmă.]

D i v e r s e .

(In mormantarea archiducelui
Franciscu Carolu.) Intristarea ce a pro-
dus-o la locuitori capitalei si a monarchiei intregi
morte betranului archiduce, a tatalui, Majestatii
Sale, spune mai elocuentu, că tôte necrológele, catu
de multu iubitu a fostu elu. Rari sunt principii
la o caror'a inmormantare se se fi documentatul
atât'a sympathia din partea poporului. In 12 l. c.
diu'a inmormantarii, mii de omeni din Vien'a si
giuru impleau stradele pe unde avea se trăea cor-
tegiulu. Multimea nu incetă de a vorbi despre
blandet'a si nenumeratele binefaceri ale repausatului
archiduce. Inmormantarea a urmatu dupa ceremonia
prescrisul. La 2 ore s'a transportat anima
repausatului in biserică dela St. Augustinu si in-
testinele lui s'a depusu in biserică St. Stefanu.

Intru aceea s'a asiediatu trupele cu generalitatea
in piati'a dinaintea palatului. Infanteria tinen' ordi-
nea in strade. La 3 ore s'a adunatu tôte so-
mitatile curii si ale capitalei, reprezentantii po-
terilor straine, intre cari se vedea principele de
Aosta, principele Leopoldu de Hohenzollern, prin-
cipele Georgiu de Saxoni'a s. c., apoi membrii
aristocratiei in biserică capuciniloru. Ungurii si
polonii erau in costumele loru nationale. Dupa
acestia au sositu si membrii casei imperatesci in
trasuri de curte in doliu. In fine a venitul impera-
tului cu imperatés'a intr'o trasura negra cu doui
cai. Imperatulu era in uniforma de maresialu fara

decoratiuni, imperatésa intr'o rochia negra cu trenu
lungu si cu giuvaere (scule) negre. Intru aceea
s'a pus in miscare de la palatul carulu mortuaru
de curte cu siese cai albi si pe lenga acesta alte
doue echipage cu siese cai. O compania de infan-
teria, unu escadronu de cavaleria si gard'a palatului
calare formau escort'a. Inainte mergeau reprezen-
tanti'a comunei, a bisericelor, a spitalurilor s.
c. l. Cosciugulu imbracatu in catifea negra era
acoperit de cununile cele mai frumosé. Intre su-
netul clopotelor a mersu conductul prin stradele
capitalei la biserică capuciniloru. Ajunsu aci cos-
ciugulu a fostu primitu de catra pontificante in
fruntea intregei preotimi si a fostu dusu in bi-
serica si asiediatu in mediuloculu bisericei intre o
multime de facili aprinse. A urmatu apoi bine-
cuventarea prin cardinalulu Kutschker, dupa care
cantaretii capelei dela curte au intonat „Libera".
In timpul binecuventarei Imperatului si archiduciloru
le lacrimă ochii. Imperatésa se rogă in genunchi.
Dupa binecuventare luara lacaii de curte cosciugulu
si 'lu dusera in cripta. Contra ceremonialului in-
datinutu pana acumă imperatulu, archiducii si prin-
cipele de corona au petrecutu cosciugulu pana in
cripta. Dupa ce cadavrulu s'a asiediatu acolo si
s'a predatu guardianului dela capucini de catra
maresialul curtii, Majestatele loru s'au reintorsu
din biserica la palatu.

(Parastasul.) Sambat'a trecuta la 11 ore
inainte de amediu s'a celebrat in biserică par-
ochiala din Sibiu unu parastasu solemnă pentru
odihna repausatului archiduce Francisca Car-
olu, la care solemnitate au fostu reprezentate
tôte autoritatile civile si militare din Sibiu.
— Parintele metropolit Mironu Romanul a in-
dreptat unu cerculariu catra tôte oficiale proto-
presbiterale din archidiocesa, in care ordona, că
pentru odihna sufletului repausatului archiduce
Franciscu Carolu se se celebreze in fiacare
biserica parochiala din archidiocesa catu mai cu-
rundu cate unu parastasu cu tótă solenitatea, ce
se cuvine memoriei fericitului archiduce.

(Papa Leo XIII. si garda elvetiana.) Pap'a a fostu alarmatu dilele trecute de
revolta gardei elvetiane, care cerea se i se ma-
reasca leaf'a. Relativu la acăstă scrie „Itali'a":
Se scie, ca dupa o datina vechia toti amplioatii
Vaticanului primesc cu ocasiunea mortii unui papa
salariulu pe trei luni, că remuneratiune. Toti papii
au observat acăstă datina, numai Leo XIII n'a
voit se tiene contu de ea, dicundu, ca situatiunea
financiaria a palatului apostolicu nu permite unu
asemenea lucsu. Dér' Elvetianii nu s'au multiamit
cu acăstă. Se dice, ca unii dintre ei s'au plansu
si au reclamatu leaf'a dela oficieri, in numele tu-
turor colegilorloru lor, oficerii le au respunsu in se
cu imediata tramitere in arestul deputatiunei intregi.
O noua deputatiune a urmatu dupa acăstă si si
acăstă fu arestată. In fine portile inchisorei s'au
spartu de catra prisonierii din lăintru si de catra
camaradii loru, cari le ajutau de afara; tôte cor-
purile elvetianilor s'au adunat in casarma si s'au
sdrobitu puscile. Afacerea inse s'a arangiatu
in fine, soldatii au fostu pentru antai multumiti
cu promisiuni, aceste inse nefiindu de ajunsu, Pap'a,
la intrenirea secretariului seu de statu Franchi,
a incuviintat pentru fiacare elvetianu o indemnitate
de 50 franci."

(Scena din stradele Bucureștilor.) Eri dupa amediu — scrie „Romania libera" — cativa pa-
honti russi, (carausi russesci pentru transporte militare), condusi de unu cazacu, voieau se trăca cu carele loru din
strada Lipschi in podulu Mogosioiei. Unu sergentu de di, conformandu-se dispositiunilor politienești de a nu permite
trecerea caralor pe strada principala a capitalei noastre, i'a opriu, indeptandu-i se mărga pe stradele laterale. Păbontii
s'au opus de a se supune agentului fortie publice, er' acesta, venindu-i in ajutoriu si unu altu sergentu de di, nu
voia se cedeze. Astfelui s'a produs acolo o imbuldilă si
s'a adunat o multime de lume, spre a privi acăstă nein-
tielegere, care a degenerat intr'unu adeverat scandalu
publicu. In urma cazaculu, care insoția pe pahontii, a alerta-
tut la consulatul russescu, de unde s'a intorsu cu unu
capitanu din armata imperatului seu. Acesta pe data ce
sosi la fața locului, ordonă sergentiloru, că se permita
trecerea pahontiloru cu carale, ca-ci la din contra le taine
capulu cu sabia. Acesta irita pe multimea spectatori, in-
tre care se aflau si trei soldati din regimentul alu 3-lea
romanu de infanterie. Apoi oficerulu a comandatul cazacului
ca se scote sabia. Acesta inse in locu de sabia a inceputu
se opereze cu cruta, aplicandu lovitură sergentiloru. Soldatii
romani videriindu acăstă, au sarit in ajutoriul sergentiloru.
Lumea a inceputu se murmură, er' cazaculu cu vitezul
oficeriu au luat' la fuga. Dér' soldatii romani s'au luat
dupa ei si, prindandu calulu cazacului de coda, l'au dusu

impreuna cu cavalerulu celu incalcă, capitanulu si pahontii la politia, unde credem ca li se va areta, ca legile si dispozitiunile statului nostru trebuie respectate de orice moritoriu, fia acel'a soldatul sau chiaru si capitanu alu vitezei armate russe. Dovedile de buna portare, ce au datu pana acum in tiéra la noi nu numai simplii soldati ci chiaru si oficerii armatei russe, ne silescu a ne formă o ide a trista despre modulu, cumu voru aplică totu acesti oficeri constiutuinea in Bulgaria si cumu voru ferici nobilii fi ai nordului si bunii nostri aliatii acea tiéra.

(AV-a adunare gen. a institutului „Albin'a“ din Sibiu) avendu locu Marti in 12/4, éta resultatulu operatiunilor de pe anulu espiratu 1877, precum l'a constatatu reportulu si datele directionale: S'a lucratu cu capitalu de 828.605 fl. 30 cr., in care capitalu se cuprinde fondulu actionarilor cu 300.000 fl.; fondulu de resvera cu 15.648 fl. 56 cr.; depuneru pentru fructificare 431.083 fl. 90 cr.; scl. — S'a realisatu castigu brutto de 79.229 fl. 68 cr. Din acestu castigu brutto s'a solvitu interesu deponen-tilor, creditorilor si fondurilor speciale 27.068 fl. 88 cr., mai departe contributiune 5195 fl. 46 cr.; spesele administratiunii 12.028 fl. 76 cr.; amortisatiuni 1686 fl. 34 cr.; astfelui remanendu castigu curatul de 33.150 fl. 24 cr. Din acestu castigu curatul se imparta 27.000 actionarilor că dividenda de 9%; 1825 fl. 2 cr. fondului de resvera; 2920 fl. 2 cr. tantim'a directiunii, directorului si oficialilor; 365 fl. pentru scopuri de binefacere, anume reuniiunilor de sodali din Brasovu, Sibiu si Lugosiu; 1140 fl. 20 cr. se trecu in contulu profitului pe anulu urmatoriu 1878.

(O crima oribilă.) Mercuri, in 1/13 Martiu pe la 8 ore sér'a individulu Tanase Jelescu, — scrie „Curielerul“-Balassanu din Iasi, — fiul lui Panu Jelescu, bulgaru din Tatarasi, s'a facutu culpabilu de unu duplu asasinatu. Dér' éta faptulu cu tóte amenuntele sale: Tanase Jelescu luase de soția pe jun'a Nastasi'a, flic'a lui Criste Dim'a Panu. Elu posedea óresi-care avere si cu zestrea dela femeia'sa a facuse aprópe de vreo 1000 galbini. In locu de a cautá se mérga cu comerciulu inainte pentru a'si spori capitalulu, elu se dedu la totu feliulu de desfrenari. Neavast'a s'a, vediendu cal'i resipescă avere si temendum-se a nu remané pe strade lipsita de ori-ce midulóce, alerga la adovcatulu Alecs. Dabija'si róga se o primésca că servitória in cas'a s'a si totodata se staruie la trib. pentru a obtiené divortiulu. Tribunalulu n'a gasitu casu de divortiu si a condamnatu pe soția a se intórce la soțiul ei. Acésta a fostu in cursulu septemanii trecute. Dupa doue dile inse ea fugi érasi la d. Dabija. Mercuri sér'a Tanase Jelescu, voindu a'si resbuná, se inarma cu unu cutitu mare si se duse la d. Dabija. Aici gasi numai pe soția acestui'a, care 'lu dede afara. In momentulu de a esi zari pe soția s'a intr'o alta odaia, si rapidiendu-se asupra'i, i' dede mai multe loviturii de cutitu, in urm'a caror'a cadiu mórta. Dn'a An'a Vasiliu, mósia proprietariés'a, care locuesce aceeasi casa, audiendu sgomotulu, a aiergatu si a inceputu a face obser-vatiuni criminalului; elu 'i taia man'a dintr'o lovitura mai dañdu'i si a dòu'a la capu, jcare o culcă la pamentu. Dn'a Vasiliu se afla in spitalu si este in mare periculu. Doctorii au trebuitu a-i taiá man'a mai de susu de cumu o taiase criminalulu, care chiaru din acelu momentu s'a facutu nevedintu. Politia avertisata a adusu imediatu la faç'a locului siése doctori si pe ministrulu publicu. Politia urmaresce pe criminalulu si credem, ca nu va intardiá a pune man'a pe elu.

(Cine va plati datorieie Turciei?) La Neapole a avutu locu la 6 Martiu unu mee-tingu alu possessorilor de renta turcesca, la care au asistatui mai multi bancheri de frunte. Presidinte a fostu comandorulu Salvatore Cummino. Este naturalu, că aceia, cari si-au bagatu banii in charthii turcesci, acum se fia fórté ingrigiati. D. Betocchi luandu cuventul a desfisiuratu starea lucrului, a vorbitu de financiele turcesci de im-prumuturi, de peripetieie loru, de promisiunile facute dér' niciodata tienute, de obligatiunea ce-o are guvernulu de a aperá interesele italiane vis-à-vis de Turcia. Adunarea a subsemnatu dupa acestu discursu unu memoriu catra ministrulu de esterne si a primitu o ordine de di, in care se dice: „Possessorii italiani de titluri turcesci adunandu-se spre a invitá pe guvernulu italiano a le aperá interesele cu ocasiunea pacii presente dintre Russi'a si Turci'a; considerandu, ca este unu prin-cipiul generalu de dreptu, recunoscetu de tóte na-tiunile, ca datori'a publica genera la a unu i statu remane hypothesis a pe veniturile si pe in-treg teritoriul statului, si ca nici o parte nu pote fi cedata fora că noulu statu cessionariu se accepte o parte proportionala a datoriei; dupa ce au ascultatul lectur'a memorijului redigeatul de comitetu, decidu-

cá memorijulu se se tramitia guvernului, in aste-pare, ca acest'a singuru séu in unire cu guvernului Franciei si alu Angliei va aperá la conferentia si in afara interesele possessorilor italiani de tit-luri turcesci.“

(Beutorii de sangue.) De catuva timpu frumósele anemice (cari au sangue prea puçinu) din New-York urmează pe intrecute o cura, care consta in a bé sangue de alu animalelor ce se taie la macelarii. Sangele se bé in momentulu, candu se taie vitele. Doctorii dau de preferintia sangele de bou. De diminétia, se vedu trasuri elegante oprindu-se la abatoriu. O mana micutia si bine imanu-siata da unu paharu de argintu macelariului, care se presinta; elu ilu aduce plinu de unu sangue fumegandu, frumós'a ilu bé deodata si pléca. „Mi se pare, ca beau lapte caldu“ dicea un'a din ele. Unele urmează acestu tratamentu c'o deosebita placere si nu se mai potu lasá de obiceiulu de a bé sangue. Acestu tratamentu e urmatu si de barbati, adeca de tóte personele slabite. Unii pretindu, ca obiceiulu de a bé sangue pote devini vetematoriu, influentiandu asupr'a temperamentul si facundu-lu crudu. Observatiunile facute de medici pana acum nu confirmă aceste pretensiuni, cari, pana la noue descoperirii, trebue lasate in numerulu prejudecati-lor si alu legendelor poporare. „Drb.“

(Casu de morte.) In comun'a Catielulu-romanesca a repausatul in 12 Martiu st. n. dn'a Iulian'a Bocsi'a nasc. Gyula i Munteanu, soția lui Simeonu Bocsi'a parochu in comun'a Catielului-rom. si archidiaconu emer. Repausatul a fostu unu modelu de femeia brava romana. Fiai tierin'a usiora!

Sciri ultime telegrafice.

Vien'a, 19. Martiu. „Polit. Corr.“ aduce sciri din Petersburg, cari dicu, ca relatiunile dintre Russi'a si Anglia au luat uarsi unu caracteru amenintiatoriu.

Delegatiunea ungara a primitu unanimu cre-ditulu de 60 milioane. Conte Andrásy a dise, ca cabinetulu din Petersburg au declaratu apriatu, ca va impartasi poterilor tóte punctele pacii inainte de a se aduná congressulu; prin urmare i se va dă ocasiune fiacarei poteri de a se pronuntia asupra punctelor, cari le crede a fi de interesu europeanu. Andrásy dise, ca se simte prea ono-ratul de increderea lui Bismarck si ca déca congressulu ar avea se ie numai la cunoștinția conditiuni faptice ale pacii nu ar' fi primitu Bismarck presiedinti'a. Relatiunile dintre Austro-Ungari'a si Germania voru fi mai bune. Relativu la situatiunea de față, dise Andrásy, ca pana acum nu s'a sacrificat unu singuru interesu alu monarchiei: pana acumu e inca sperantia, ca se voru poté aplaná diferintiele intre deosebitele state.

(„Kr. Ztg.“)

Ajutorie pentru raniti.

Lugosiu, 18 Februarie 1878.

Onorate dle Redactoru! Luptele, care au decursu din partea braviloru ostasi romani din Romani'a contra Semilunei pentru a-si salvá patria ingrasiata „cu sangue de eroi“, m'au indemnatum a dou'a óra a contribui si a colectá dupa potintia dela mariamiosii oferitoru din Lugosiu 58 fl. si 40 cr. v. a. (séu in bani de Romani'a 117 lei), 2 panza-turi (masae), 2 stergetore si o servietu pentru bravii ostasi raniti pe campulu de lupta, precum se pote vedé din aicia alaturat'a „lista de contribuire“.

Acésta suma d'impreuna cu panzele numite am tra-mis'o on. societati „Crucea rosia“ in Bucuresci cu datulu de 6 Febr. st. n. a. c., despre care am primitu aici alaturata recipissa sub Nr. 972 pe leuga urmatore epistolă in copia alaturata.

Dreptu aceea spre rectificarea subscrisei față de mariamiosii contributori me rogu se binevoiti a dă locu in colonele stimatului d-vostre diurnal, precum liste de contribuire a mariamiosilor oferitor, asia si a recipissei si a epistolei dela on. societate „Crucea rosia“.

Remanu cu deosebita stima

Lucretia Munteanu.

List'a de contribuire pentru ostasii romani raniti din Romani'a: Livi'a Besanu 2 fl., N. 1 fl., Sof'a Bordanu 1 fl., Sidoni'a Maioru 4 fl., Cornel'a Brediceanu 5 fl., Etele'a Martinescu 2 fl., Ros'a Hatieg 2 fl., Emil'a Cosgari'a 2 fl., Paulin'a Radulescu 4 fl., Nicolau Munteanu 5 fl., Lucretia Munteanu 2 fl., 2 mesae, 2 stergetore si unu servietu, Mari'a Onia 50 cr., Hortensi'u Muntenescu 2 fl., Sof'a Vladu-Radulescu 1 galbenu austriacu, Mari'a Miescu 2 fl., Mari'a Nedelcu 2 fl., An'a Pesteau 2 fl., Elen'a Frantiu 1 fl., Mari'a Iurc'a 1 fl., Mari'a Ioanovicu 1 fl., Iuliu Opr'a 50 cr., Petru Arjoc'a 30 cr., Julian'a Pervu 50 cr., Pavelu Popoviciu 50 cr., Elen'a Dobri 50 cr., Nicol'a Petroviciu 40 cr., Mitratje Pescariu 30 cr., Ioanu Sim'a 20 cr., Persida Ignea 1 fl., Nicolau Iovanescu 2 fl., Ioanu Fole 40 cr., Eva Miutu 1 fl., Filipu Paulescu 1 fl., Loti'a Lupu Mare 60 cr., Susan'a, soția lui Aleșandru (Cuza) Vasilie 1 fl., Athanasie Chir'a Popoviciu 1 fl., Adolf Schwarz 20 cr. Sum'a 52 fl. 80 cr. si 1 galbinu austr.

dela dn'a Sof'a Vladu-Radulescu si 2 mesae, 2 stergetore si 1 servietu dela dn'a colectanta Lucretia Munteanu. Lugosiu, in 5 Februarie 1878.

Lucretia Munteanu, colectanta si contributore.

Societatea „Crucea rosia“ din Romani'a. Comitetul centralu Nr. 250. Bucuresci, 1878 lun'a Februarie 1. Dóminei Lucretia Munteanu, Lugosiu. Dóminea mai Primindu sum'a de lei 117, ce ati binevoito a mai adus pentru ajutoriulu soldatilor romani raniti si tramsa in epistol'a d-vostre dela 6 Februarie st. n.; am onore a inainta recipiss'a Nr. 972. — Profitandu de acesta oca-siune spre a ve esprimá viuile noastre multumiri pentru concursulu ce ati binevoito a ne dá, si a ve roga sa buvoiti a primi asigurarea prea osebito mele consideratimi.

Presiedintele Dimitrie Ghica m.p. Nr. 972 recepissei. Societatea „Crucei rosie“ din Romani'a Subscriere pentru ajutoriulu ranitilor. Dn'a Lucretia Munteanu din comun'a Lugosiu. Lei Un'a sumă de 58 fl. si 40 cr. se certifica de noi printre sumei aretate mai susu.

Anulu 1878, lun'a Ianuarie 31. Cassieriu: Tacu Dimitrescu.

Clusiu, in 16 Februarie 1878.

Stimate dle Redactoru! In favórea ostasilor romani in lupt'a din Orientu am deschis u si eu subscris a colecta pe calea careia, dupa cumu aréta aci alaturat'a lista, si incurzu o sumă de 114 fl. 50 cr. bani si 3 chil. 800 gr. scame si panzaturi. Pentru cuitarea binevoitorilor contribuenti ve rogu se dati publicitatii in pretiuit'a foia lata. Totodata pentru rectificarea mea am onore a incluse aci si recipissele, prin care aceste oferte s'a expedita la locul destinatiunei loru, societatie „Crucea rosia“ in Bucuresci. Primesc dle Redactoru s. c. l.

Carolina Coroianu nasc. Popu.

List'a colectelor pentru ajutorarea romanilor raniti in resbelulu pentru independentia in Orientu: Anam' Popu, protopopu din Morlac'a 20 fl., Iuliu Coroianu, adicatu din Clusiu 10 fl., Carolina Coroianu, soția lui 10 fl., Daniele Gallu, proprietariu in Secueu 10 fl., dn'a Iustina Gallu 10 fl., dsior'a Victori'a Gallu 5 fl., Cornel'a Gallu 5 fl., Iosifu Savu, preotu in Visiagu 5 fl., soția lui Regel Savu 5 fl., Aureliu Unguru, posesoru in Secueu 1 fl., Grigoriu Darabani, notariu in Kefetetó 2 fl., Gregoriu Bican, preotu gr.-cath. in Bociu 2 fl., Ioane Papu, preot gr.-or. in Mergeu 2 fl., Vasiliu Metea, preotu gr.-or. in Butes 2 fl., Artemie Codarcea, protopopu in Askileu 2 fl., Ilie Lungu, preotu gr.-or. in Sebesiu-mare 1 fl., Amfilochiu Popu, preotu gr.-or. in Molosig 1 fl., Arone Rezeiu, preotu gr.-or. in Ciucea 1 fl., S. Pintea in Clusiu 1 fl., Nicolau Suru, docente in Visiagu 1 fl., Georgiu Bodea, adj. notarial in Fildu 1 fl., Ioane Cristea, adj. la not. publ. in B-Hodis 1 fl., Em. Moceanu, docente in N-Almás 1 fl., Petru Papu, docente in Secueu 1 fl., Ioachim Lukács, docente in Morlac'a 1 fl., Georgiu Boka, docente in Fildu 1 fl., Petru Olariu, docente in Hodis 1 fl., Ioanu Puris, docente in Fildu med. 1 fl., Nicolau Pentea 1 fl., Andrei Stirbu 1 fl., N. N. 1 fl., dn'a Julian'a Marincasiu, preotesa rom. in Becliumi 1 fl., Georgie Lucaciu, jude com. in Morlac'a 1 fl., Ioane Andreiu, preotu in P-Szt-Mihály 1 fl., Nicolau Rosca, preotu in Fildu 50 cr., Florianu Petranu, preotu in N-Almás 1 fl., Curatorele din P-Sz-Mihály 1 fl., N. N. 1 fl., dn'a Clar'a Maniu nasc. Coroianu 1 chilogr. 800 gr. scame fine, Veronica Popu nasc. Baritiu 2 chilogr. scame 3 bucati panzaturi. Sum'a 114 fl. 50 cr. v. a. bani si 3 chilo 800 gr. scame si 3 bucati panzaturi.

Carolina Coroianu nasc. Popu, colectanta.

Inveniunea cea mai nouă MICROSCOPULU - FLOROSCOPU.

Indispensabilu si amusantu pentru ori-ce omu cultu „Lumea in proporțiune imensu de mica“.

Folositoriu si instructivu pentru junimea scolaria, studenti, comercianti, fabricanti si lucratori.

De mare pretiu pentru găzdroie la cumpărare.

Indispensabilu pentru medici si profesioniști.

Superioritatea acestui microscopu mai nou e recunoscuta de primele capacitatii ale sciintielor naturale si face posibilu a studea totu, ce nu poti vedé cu ochi liberi, maresce de 700 de ori si servesc mai cu séma spre cercetarea nutre-mentului si a fluidelor. Lup'a, care e impreunata cu acestu microscopu, este escelenta pentru studiul plantelor, insectelor, a materiei, mineralelor, cristalelor s. c. l.

Pretiul numai 2 fl. 50 cr. v. a.

Se capeta la „Hôtelulu de Bucuresci“ Nr. 2 dela 11—2 ore si sér'a dela 6 ore incol.

Cursul la burs'a de Viena

din 19 Martiu st. n. 1878.

5% Rent'a charthia (Metalliques) . . .	61.85	Oblig.rurali ungare . . .	75.-
		Banat-Timis . . .	77.-
5% Rent'a-argintu(im-prumut nationalu). . .	65.65	transilvane . . .	78.25
Losurile din 1860 . . .	110.50	croato-slav. . .	84.50
Actiunile bancenation. . .	79.4-	Argintul in marfur. . .	106.25
instit. de credita . . .	228.50	Galbini imperatrici . . .	5.62
Londra, 3 luni. . .	119.75	Napoleon'dori . . .	9.57
		Marci 100 imp. germ.. .	58.80

Editoru: Iacobu Muresianu.

Redactoru responsabilu: Dr. Aurel Muresianu.

Tipograf'a: Ioane Gött si fiu Henricu.